

بهشی نسی له رومانی (فه‌رهادیکی تر)

غه‌فور سالج عه‌بدوّة

(4)

دیسان چاوی چه‌قیهود سهر ژن و مند‌آله‌که‌ی نیو چوارچیوه گچکه‌که‌ی به‌ردمی، قسه‌که‌ی (هه‌نار) ای بیرهاته‌وه (ئای که سه‌رسه‌ختی)!! ساله‌ها بوو له‌هو گه‌زانه له‌بهر به‌قفو سه‌رم‌ماوت‌وقدا‌هه‌رکه چاوه‌کانی (ئاسکول) ای یاد ده‌هاته‌وه، خوی نیگاکانی و به‌خوّه‌لخه‌لخه‌تاندن خوی پییان گه‌رم ده‌کرده‌وه، هییند به خهستی چاوی بپریه وینه‌که، ژنه‌که یه‌ک دووچار چاوی هه‌لھیناوه‌هه‌لیبری، له پریکا دوو دلوپه فرمیسک له چاوانیا بازقه‌یان کرد و به سه‌ر گونا گوشتنه‌که‌یدا خل بوبونه‌وه، راجه‌نی و ته‌زیکی سارد به جه‌سته‌یدا فرکه‌که‌ی کرد، نیمچه له‌رزیکی لیهات، هه‌رکه ئاوری دایه‌وه، هیشتا شووفیره‌که له خاموشیه‌که‌ی خویدا نووقم بوو، پاشان که‌وته جنیوادان، پیشی ده‌خوارده‌وه، ئوتومبیله‌که‌ش وکو سه‌ر خوّشیکی دره‌نگه شه‌وه له‌تری ده‌دا، لاره لاره‌بی اووه، شه‌قامه‌کان جمه‌یان ده‌هات، خه‌لکتکی کیژو ویز رزاونه‌ته سه‌ریان چه‌ند جاریکیش نازلکیکی به‌رەلاسەگیک، چیلیک، به‌بی باکی به بردهم ئوتومبیله‌کان و خه‌لکه‌که‌که‌وه رهت ده‌بوون. زه‌له‌و ژاوه‌زاو بوبو وکو میگه‌له نازلکیکی ترسنیک و دوودن ونیگه‌ران به‌بیه‌کا ده‌هاتن لوتیان ده‌تمقی به لوقتی یه‌کدیه‌وه، زوربیه‌یان له تووره‌یی ورقدا رنگیان رهش داگیرسابوو، لیویان ده‌بزووت، له‌ناره‌زاییدا ده‌تله‌قیه‌وه، قیری جاده‌کانیان ده‌قله‌لشاند، شووفیره‌که به‌سه‌ر و جاویدا دیاربوو له بیدنگه‌که‌ی ئه‌م گه‌بیشتبوو، به‌خیسه‌یه‌کی بی تامه‌وه رووچساری ئه‌می ده‌پشکن، بیزه‌کی بی دلی بو کرد، وک دلی ده‌بیویست دیسان به‌قسه‌ی بھیتی، به‌سه‌ر کردن‌وه‌یه‌که‌ی ئاپوراکه‌ی سه‌رجاده‌که، خوی له‌دهستی سه‌رنجه‌کانی شووفیره‌که قوتارکرد، بیری له‌وه ده‌کرده‌وه ئه‌م عه‌شاماته‌ی شاره له‌بیرکراوه دیرینه‌که‌یان چه‌ند به‌کاوه‌خو و به‌بی ئاگا ئیستاش زوری ئه‌رکه‌کانیان ئه‌نجام دده‌ن، به ڈلنيایي مليان بو که‌ج ده‌که‌ن، ته‌نامه‌ت ره‌فتاری سیکس و شه‌وه باخه‌لیشیان، ئه‌میش تامه‌نیکی دریزی زه‌له‌و بوله‌ی شاره ناموکان ده‌که‌ن، هه‌رزاوه‌نی خویان، به پیریزین شوی و قاب شوی چیشتاخانه‌کان ملیونه‌ها جار ده‌بیته پیکی هه‌ناسه‌سارداری و دله‌کوتی، ئیقی ده‌که‌ن، هه‌رکه‌کانیان ئه‌دوا ده‌بوونه شله‌تیئن، نه‌یزانی له‌وه گه‌لن خویدا هه‌لگرتووه، خیرا جامی ئوتومبیله‌که‌ی دا خاست، جنیوادانی شووفیره‌که له‌گه‌لن پلوره‌ی هه‌ناسه‌سارداری ئه‌دوا ده‌بوونه شله‌تیئن، نه‌یزانی له‌وه چرکه‌ساته‌دا ج ئاماژه‌یه‌ک چه‌رخی هه‌لبوبونی له‌بیره‌وه‌ریه‌کی کون داده‌شی بگه‌ریته‌وه بو سالیک به‌ر له‌وه دایک وباؤکی و کولیچ به جی بهیلی و رابکات و برواته شاخ و دواچاریش به‌رد و هه‌ندران، روزیک بوو له پریکا له به‌ردمی کتیبخانه تاقانه‌که‌ی شه‌قامه‌که‌ی کوماری ببوه دیواریکی تلیساوه، ریباره‌کان به‌شان لیدان لاره لاره‌یان پیی ده‌کرد، به خاوخلیچکیه‌وه خوی ده‌گرته‌وه، نه‌وه‌یه‌که ته‌نیا زنگیک له‌ناوه‌وه‌یه‌که ته‌دیر زه‌مانه‌وه به میشکی مرؤقدا هاتبوو نوسراوه‌وه، ببیوه کتیب و له‌جامخانه‌ی سه‌رزاوه‌ی کتیبخانه‌که‌دا که‌لکه کرابوون، بوله‌لکی زنگیان لی ده‌دا، ئه‌ویش به‌دیتنی رومانه‌که‌ی (هه‌منگوای) نه‌یده‌زانی وکو زوربیه‌ی ئه‌وه خه‌لکه بیکی زنگ لی ده‌داد؟ بو خوی ئه‌وه‌هه‌رهیچ، ماوه‌یه‌که ته‌نیا زنگیک له‌ناوه‌وه‌یه‌که ته‌دیر زه‌مانه‌وه به میشکی مرؤقدا هاتبوو نوسراوه‌وه، ببیوه کتیب و به‌دوای خوی‌وه به‌جیهیشت‌نا لام بیرکردن‌وه‌وانه‌دا بوو، لام پر ده‌ستیکی سووکه‌له به ئه‌سپایی که‌وته سه‌رشانی، به‌وهرزیکه‌که‌وه ئاوری لیی دایه‌وه (سالار) ببوو، وک بلیی شه‌وه روز له که‌لیا بوو، ئه‌ویش نه‌بیوو که چه‌ند سالیکه نه‌یدیبیوو، به‌لام خوی هییند له و دوچه تی نه‌گه‌یاند، ده‌ستی کرد به سوراخ کردن له هاوریکانی و خه‌لکی گه‌رکه‌که‌یان و چایخانه‌که‌ی (حه‌مه نازه‌نین)، دواه ئه‌وه‌یه‌که سووکه‌له به ئه‌سپایی که‌وته سه‌الانه‌ی دواییه‌دا له‌بیه‌کیک له شاره ساردو ته‌زیوه‌کانی (نه‌رویز) گیرسابووه، وکو خوی هه‌موو جاریک ته‌له‌فونی بو ده‌کرد، ده‌یووت، ئه‌وه‌نده له وورچه سپیه‌کانی قوتی باکوره‌وه دوور نیه و زورچاریش گویی له مره مه‌ریانه، هه‌موو شه‌وه‌یکیش ئه‌وه شه‌وه خوّشانه‌ی به بیردهاته‌وه که پیکه‌وه له شه‌قامی (52) وله به‌غدا له مائی (نه‌جات خان) به سه‌ریان ده‌بردو، کردوویان به پووری خویان، به تایبه‌تی له گه‌لن ئه‌وه کچه کریستیانه‌ی که ناوی (ئیمان) ببوو، شووی کردوو به ئه‌فسه‌ریکی سیخوری عه‌رب، به ئاگاداری میردی ده‌هات له‌وه لاه‌شفرؤشی ده‌کرد، زورچار (سالار) سویندی ده‌خوراد که لهو کچه ئه‌كته‌ره عیراچیه ده‌چیت که ناوی (ئیلیفات) ببوو، چونکی کوت و مت بهو ده‌چوو، خرپن وگه‌نم ره‌نگ وه‌مندی لیو گوشتن ببوو، فه‌رهادیش پیی ده‌یووت (وانیه)، که‌چی هه‌ر سوور ببوو ئه‌وه کچه ئه‌كته‌ره عیراچیه‌یه، ئه‌وه شه‌وه (ئیمان) چیروکی ئه‌وه‌یه‌که بیکه‌وه وکیه سالیکان له (عه‌نکاوه) ببوو، وورچه نیزه‌یه‌ک رفاندویه‌تی و بردبووی بو ئه‌شکه‌وتیک، که لیمان پرسی وورچه‌که چی لی کردوو، شه‌وه‌یش ووتی (سوارم ببوو).. وورچه میتیه پیاوی ده‌رفاند تا سیکسی له‌گه‌لن بکات و وورچه نیزه‌ش کچ و زنی رفاندوه بو هه‌مان مه‌به‌ست.. جاریکیان (حه‌مه نازه‌نین) بوی گیرابووه، کاتی خوی سه‌رباز ده‌بیت له ناوچه‌ی ره‌واندز، بیستبووی وورچ له گوندیک کچیکی دوانزه سالانی رفاندوو، ناوی (فاتمه) ده‌بیت، چه‌ند سالیک ده‌کات وله گه‌لی راده‌بیویریت، ته‌نامه‌ت خه‌لکی هوشیه‌ئه‌وه‌شیان ده‌کرد، گوایه کاتی خه‌لکی ئاوایی دواه چه‌ند سالیک به شوینی ئه‌شکه‌وتکه ده‌هزان و ده‌یدوژن‌هه‌وه وورچه‌که راودنین و فاتمه رزگار

دەكەن، بەلام دوو سى مندىاشى لە گەلدا دەبىت، نىويەيان بىنيادەم دەبىت ونىوەكەي دىكەيان وورج دەبىت بۇيە لەي دەسبەجى دەيان كۈزۈن وفاتەش دەھىننەوە بۇ ئاوايى وقزە سەرى گەيشتبۇوه بەر پىي، ھەموو بەيانىيەكىش وورچەكە دەھاتە سەر كەلىكى ئاوايى وھاوارى دەكىرد (فَاااتە)، وەكۇ ئەو دەھىگەر اينەوھ..

به ته و اوی ئەو سەردەمە رەشبىتى زيانى (سالار) ئى داگرتىبو، ھەموو رۆزەكانى بە بهدەستى بە سەر دېرىد، ھەركە زۆر مەستىش بۇوايە بە سۈزەكەي خوشەكەي گورانىيەكانى رەقىق جالاڭ و سالىح دىلاني دەۋووت... بەر لەھەي فەرھاد بىتەوە ھەۋالى سەرنىگۈوم بۇونى سالارى پى گەيشتىبو، گەرجى ھۆى سەر نىڭۈم بۇونەكەي زۆر ئائۇز بۇو... ھەبۇ دەيانووت ھەر ئەو كاتەي سەربازبۇو لە رىگاوابان لە ئۆتۈمبىل ودرگەرابۇو، مەربىبۇو تەرمەكەيىشى دەستى دايىكى نەكەوتىبو، يان دەيانووت لە لايەن رژىيمەوه دەستىگىر كراوهە سەرنىگۈم كراوهە، ھەندىيەكىش دەيانووت دواي كچە سەماكەرېتى قەرەج كەوتۇوهە خاستووپەتى لە ترسى كەس و كارى نەبۈرپاراد بىتەوە، يەكىن لە نامەكانى لە لاي فەرھاد مابىو كە ئەمە دەقەتكەپەتى:

من ئاشقىم

ئاشقىش نەسەر و تە

سهر جه م ته مه نم يو و دتہ گه ران و

سهرگه ردانی،

گه ران گوزه رانمه

د ۵۰ خوینم و چه کی

کهولم دهگرویت

شەھەر رۆز خەوى لى حە

بیووم به شاری ههراسان

من ژیانم سهخته و له گهرانا دهمرم

نامه‌کهی به و کوپله شیعره دهستی پی کردبwoo،ئینجا نووسیبوبوی:

(فهره‌هادی نازیز سه‌رده‌میکه هاودم و هاوسمه رم دهربه‌دیریه، شه و گاران به‌دهم تاوله‌رزی هه میشنه‌ییمه‌وه بوده‌ته هه‌توانی خوین به‌ربونه‌کانم، نه‌گه‌مر و آن‌بومايه چیدیم دمکرد لهم ددورانه سه‌ریه‌گوبن، لهم روزه‌هه‌لاته نه‌عله‌تیه، یان چه‌ندین ملیون وشهی نوسراو ده‌توانیت ریگای به‌هه‌شتی سه‌رزوه‌یمان بو فهراهم کات و، ههر روزه‌و نه‌بینه ده‌سکه‌لای دهستی برسيه‌تی و فرمیسک خه‌م و وشکه‌زان !! ئیدی چون قه‌لم و کاغه‌زمان ده‌کرده تویشی بی نه‌وایم (نه‌ویش لوازترین بروایه)، هه‌روهها خوینه‌که‌شم ده‌کرده مه‌ره‌که‌بی تومارکردنی قوربه‌سه‌ریه‌کان؟! مه‌سه‌له‌ش نه‌وهنده ئاسان نیه، تویزی که‌له‌که کردوی سه‌ر بیره‌هه‌ریه دلته‌زنه پر موچرکاوه‌هه‌کانم بته‌کینم، سه‌ر له‌نوی دهستی پی بکه‌ینه‌وه‌یان به‌فری که‌لیخانی ده‌روونه سربووه‌که‌م به‌نovoچیک راما‌لم ئه‌ی باشه نه‌وه من وئه‌وانی دیکه، قه‌لم و کاغه‌زمان کرده ئامراز بو هه‌لرشنی زووخاوی خه‌مه به که‌س نه‌گه‌یشت‌ووه‌هه‌کانم، زوره‌ی خه‌لکمان تی گه‌یاند قوربه‌سه‌ر بیکه‌س و تمنیا و رووت و ره‌جالین، لاره‌خوارین ئه‌ی نه‌وه چه‌ند ملیونه ره‌ش و رووت‌هی میله‌ته‌که‌مان که سوره‌تی (نه‌لحه‌مدو) ایش له نویزه‌هه‌کانیاندا به‌سه‌قفتی دلیله‌وه و نازان و اتای چیه، ته‌نها به لایانه‌وه عادت‌تیکه له باوب‌پیرانیانه‌وه و دکو میرات بؤیان به‌جی ماوه‌هه‌وه، هه‌روه‌هایش ریزی لی ده‌گرن، ده‌زانی لهم روزه‌هه‌لاته نه‌گریسه‌ی ئیمه‌دا ته‌نانه‌ت (یه‌سوع) ئاسا‌کانیش خویان و دکو و وردوه‌آله‌یه‌ک ده‌فروشن و خویان ده‌گورنه‌وه، ده‌بنه په‌رۆی بی نویز، پشت له گشت مه‌بده‌ئیکان ده‌که‌ن، ئه‌و ئاگره‌ی ده‌یانه‌وه بیدزن و ریگای خه‌لکی هه‌شبه‌سه‌ری پی رونوک بکه‌نه‌وه ده‌که‌نه‌وه، ده‌بنه پیاو خویره‌کانیان، تا کون وکله‌یه‌رکانیان رونوک بکه‌نه‌وه، بو دوزینه‌وه‌ی یاخی و سه‌رکیش‌هه‌کان وله کوونی تاریکیان راپیچ ده‌که‌نه‌وه بلیس‌هی دهستی پیاو خویره‌کانیان، تا کون وکله‌یه‌رکانیان رونوک بکه‌نه‌وه، بو دوزینه‌وه‌ی یاخی و سه‌رکیش‌هه‌کان وله کوونی تاریکیان راپیچ بیت!!، یه‌کیک بوم له و مه‌سیح ئاساییانه، هه‌مو و بیرکردن‌وه‌یه‌کم به و جوره بیو، ئی بو نا؟ دهسته‌مۇ بیووم، به‌دهستی خۆم نه‌بیووه، برسيه‌تی زوری ئه‌شکه‌نجه دابووم، وشهی شیعره‌کانم نه‌ده‌وبوونه پاروه نان و جل و بەرگ، دان به‌دهدا ده‌نیم که ئیستا هه‌ست به هه‌رسه‌ییان ده‌که‌م، خۆم لە‌بەر ئازار رانه‌گرت، سه‌رجهم زیانم هه‌ناسه‌ساردى و خوین بەربوونیکی هه‌میشنه‌یی بیو، چۆریک چیه خوین وابزانم له ده‌ماره‌کانمدا نه‌مابیووه، دوای چه‌ند روزیک دهسته‌مۇیان کردم، شه‌شەش حەوت سال بەر له ئیستا شه‌ویلک له یه‌کیک له ئوتیله‌کانی پايتەخت، که به ئاواره‌یی لە ئامیزى نابووم، من له سوزانیه‌کان و هاوری کچه کۆن‌هه‌کانی کۆلچیج کەسی دیکه هاوريئم نه‌بیوون، بەشەویش زۆرچار لە‌گەل بويه‌کاندا دەرگای مەیخانه‌کانمان پیکه‌وه داده‌خست، زۆرچاریش رىدەکه‌وت لە‌زوروری یه‌کیک له دۆسته سوزانیه‌کانم خۆم دەبىن‌وه‌د. ئه‌و شه‌وه سی وچوار زرتەی دەسەللت له شرین خه‌وهدا رايانيه‌اند، ته‌نانه‌ت

نهيانهيشت خوشم بگوэм، منيان خسته پیش خويان، زور کاتيش له شهقامه کاندا له سهر زهوی رايandisekiشام، پاشان وکو پرياسکه يهك به توندي تووريان دامه ناو ئۆتومبىلىكى خرى قەپاتەوهەرکە ديار بwoo كە منيان گەياند بوجە شوئىنى مەبەست، چوار زرته زەلامەكە دەستيان كرد بە پى رابوواردىن، بە پىلاوه كانيان لەسەر سكم هەلەپەرين، لەۋىش برجە زرته زەلامىكى دىكە منيان قۇستەوهەئىستاش پاشكۆم ئەنجامى ئەو شەوانە خەموم لى ھەراسان دەكتە، شەو شەوه چەند بوتلەيىكى بەتائيان بە پاشكۆم تاقى كرددوهە، دواي ئەويش نەمزانى چىيان لى كردم، تەنها لەبر ئەوهى دەيانووت شىعرەكانت دار بە كونى زەردەوالەوه دەكەن، خەلگى دەورۈزىن، مېشكىيان پېرەكەن، ياخيان دەكەن، لاوهكان دەكەن (مووخەپىب)! زوريان ھەولۇدا بەئەشكەنچەدان، بەئابروبردن، بەپارەوبايە لە خشتەم بەرن، ئەسپىكى سەركىش بووم بويان كەوى نەدەكرام، نەياندەتوانى جلەموم كەن، دواي ئەوهى سى مانگ ئەشكەنچەيان تفاندە گەرەممەوهە، دەمارى پىاوهەتىميان دەرھىن، بە نىوه مردووى فرييان دامە گەرەكى شاريڭى نامۇوهە، دەممەو بەيان ئەو كەسانە كە چەند سالىك پشتم لېيان كردىبو، بىزانە سەرم، بە سۆزو خوشەويستىيەوە پىچاميانەوهە، بۇ ماوهى مانگىكە هەركە چاكىش بوومە، دىسان بوومە گەرەيدە شاروگوندان، شىعرەكانت بوجەنەوه بە وزەدى كاردبا، چوكلىت، گۈرانى دەمى وردو درشت. پىت نالىم ھەموو شتى لەم روزھەلاتە دەعجانى بە زىادرۇيى ئەنجام دەرىت.